

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

НЕБЕЗПЕЧНА ГРА



Василько і Богдан — найстарші у дворі. Вони вже ходять до школи.

Улітку хлопцям тиняться подвір'ям нецікаво і нудно. От вони і вигадали гру — перебігати вулицю перед «носом» у машин. Що менша відстань до машини, то краще. Змагаються, хто з них сміливіший.

Водіям, звісно, ця забава не до вподоби. Деякі крізь вікно пальцем наживають або кулака покажуть. Інші зупиняють машину, виходять і навздогін сварять хлопців. А їм хоч би що — посміються і далі бігають.

Бігали вони доти, доки не стався один випадок.

Перебіг Богдан вулицю майже перед самим «носом» вантажівки. Машина загальмувала.

Хлопці приготувалися: утікати чи ні. Дверцята повільно відчинилися, із кабіни потихеньку вийшов сивий чоловік, обійшов довкола і сів на сходи машини. Він повільно вийняв ліки з кишені, поклав таблетку до рота і заплющив очі.

Хлопці перелякалися. Чоловік уже старий, раптом – серце хворе? Що тоді?

– Дядьку, може вам води принести? – запитав Богдан.

Водій розплющив очі:

– Від водички не відмовлюсь.

Випивши кухлик води, сивий чоловік подякував і сказав:

– Бачу, ви гарні хлопці. Навіщо ж так водіїв лякати? Ми живі люди, а не роботи. За кермом сидіти увесь день важко. Необхідно постійно бути уважним. Мій товариш минулого року вночі збив велосипедиста. Тепер він у в'язниці. Шкода, хороша людина. А в нього двоє хлопців залишилися без батьківського догляду, оце їду їх провідати.

Дядько встав, попрощався і поїхав.

Бажання бігати перед колесами машин у хлопців зникло на-завжди.

Запитання:

1. Яку «гру» виграли Василько з Богданом?
2. Чи можна їхні дії назвати грою?
3. Який випадок трапився з ними і про що розповів старий водій?
4. До чого можуть призвести ігри на дорозі?

«СЛІПА» ЗОНА

Мама спекла яблучний пиріг для бабусі і покликала сина:

— Андрійчику, провідайте разом із Надійкою бабусю. По дорозі покажи сестричці «сліпі» зони. Останнім часом людей почали збивати навіть на пішохідних переходах.

— Що таке «сліпа» зона? — поцікавилась Надійка.

— Коли водій не побачить тебе на дорозі і може ненавмисне збити, — пояснив Андрій.

— Як він може не побачити? В машині великі вікна спереду, збоку і ззаду. Ще й дзеркальце є, щоб заглядати назад, — здивувалась дівчинка.

— Вдягайся швиденько, я тобі на вулиці все покажу.

По тротуару діти дійшли до залізничного моста.

— Зараз нас підстерігає небезпечна «сліпа» зона. Тротуар, по якому ми йдемо, закінчується одразу за мостом. Там стоїть знак «Пішохідний перехід». Звідси не видно, тому що його закривають зустрічні машини.

— А чому знак не поставили перед мостом?

— Бо ця вулиця має тротуар лише з одного боку.

Діти пройшли під мостом і зупинилися біля знака переходу. Андрій міцно тримав Надійку за руку.

У цю мить з-під моста вискочила автівка і поїхала далі, не зупиняючись.

— Якби ми не затрималися, водій міг би нас збити?

— Не виключено. Він побачив знак лише, коли був поблизу, і не встиг би загальмувати.

— Тому тут не потрібно поспішати, а подивитися, чи не наближається машина? — запитала Надійка.

— Молодець, — похвалив брат. — Ти все правильно зрозуміла.

Діти пішли далі. Біля магазину, недалеко від бабусиноного дому, на них чекала нова «сліпа» зона. Вони зупинилися біля знака «Пішохідний перехід».

Андрій звернувся до Надійки:

– Уважно подивись, що відбувається біля магазину.

– Там біля тротуару одна за одною, ланцюжком, стоять машини. Їх багато. Вони займають значну частину дороги – аж до нашого пішохідного переходу.

– Тим водіям, які об'їжджають припарковані машини, погано видно, що відбувається на переході.

– Утворюється «сліпа» зона? – запитала дівчинка.

– Саме так. А нам потрібно її пройти, щоби не потрапити під колеса.

– І як це зробити?

– Стаємо на початок пішохідного переходу і просуваємось вперед, поки не минаємо машину, яка стоїть найближче до нас. Зупиняємось. Дивимось, чи не їдуть машини. Якщо перша з них зупиняється і пропускає нас, завершуємо перехід вулиці.

– А якщо не пропускає?

– Чекаємо, коли знайдеться такий водій, який зупинить свою машину, аби пропустити нас.

Діти успішно перейшли вулицю.

В гостях у бабусі Надійка в подробицях розповіла, як вони з братом переходили вулиці і перехрестя. Особливо гарно пояснила вона поведінку пішохода в «сліпих» зонах.

– Молодець, онучко! – похвалила бабуся. – Ти все добре запам'ятала.

А ви запам'ятали?

Запитання:

1. Як ти розумієш слова «сліпа» зона?

2. Чи зустрічаються на твоєму шляху до школи «сліпі» зони?